

Ловица

Број 47

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

15 децембра 1934

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година XI.

Пораз Мађарске

Историја света пуна је тамних страна и много има међународних несугласица и трвења у којима се нису бирала сретства. Па ипак је марсељски злочин јединствен случај не само суседске нелојалности него и непријатељског држања једне државе према другој.

Француска и наша држава нису биле у непријатељском ставу према Мађарској, него су баш напротив стално радиле на томе да одрже добре везе са њоме и да мирним путем изгладе многе несугласице и спорна питања, и ако се са стране Мађарске никада није указивало такво држање него је шта више у много прилика било озбиљног повода, да се према Мађарској могло енергичније поступити.

Мађарска се не придржава одредаба мировних уговора у погледу своје војне снаге. Дозвољени број сталне војске у кадру се само привидно одржава, јер се у Мађарској под именом полиције, жандармерије, финансиске страже, затим под видом разних витешких, спортских и патриотских организација и формација одржава велик број војних обвезника под оружјем и врши стална војна обука. Све је ово добро познато свој светској јавности, па се ипак није предузело ништа против Мађарске и то из неке сентименталности и да се не би нарушавао светски мир.

У више махова је доказано да се Мађарска тајно наоружава, па је у познатој т. зв. хиртенбершкој афери ухваћен био на аустријској територији велики шверц равноружја и ратног материјала који је Италија лиферовала Мађарској. Против Мађарске се ни тада нису предузеле биле строжије мере и санкције. Претегли су били обзирни према Италији, ма да су и сувише познате закулисне тајне њезине спољне политике.

Афером са фалсификовањем француских франака Мађарска се колико морално обрнула толико се огрешила и о суседске и о исправне односе према другим државама. Пресудама самих мађарских судова је доказано да су се чланови највишег мађарског аристократско-центриског друштва, на које су Мађари толико горди и са којим стално парадирaju пред иностранством, бавили фалсификовањем новчаница страних држава, при чему су имали удела као сарадници и званична лица, јер се фалсификовање обављало у мађарском државном географском институту. Кнез Виндшгрец и неколико других

пропалих мађарских аристократа и центрија примили су додуше на себе сву одговорност и кривицу па су од мађарских судова и осуђени за фалсификовање и растурање страних новчаница, али се зна да је за ову аферу морално била крива званична Мађарска, што потврђује најбоље чињеница, да су у Мађарској осуђене фалсификаторе славили као националне мученике и хероје, јер су фалсификовање вршили из патриотских побуда и то у ревизионистичке сврхе. Мађарска је тиме већ тада јавно признала, да се мађарски ревизионисти у својим акцијама служе недозвољеним и кажњивим сретствима која се косе са међународним обзирима и уговорима.

Ма колико да је Мађарска за ову фалсификаторску аферу била морално жигосана пред целим светом, ипак то није било довољно казне за њу, јер се Мађари ни најмање нису поправили и оразумили, него су у својој ревизионистичкој агитацији и акцији пошли још и даље у бирању и употреби кажњивих сретстава. Страшно је за нас, што је нажалост морало доћи до марсељског злочина, па да сад тек цео свет увиди каква је грешка учињена била што се према Мађарској није поступило енергичније због ранијих њезиних кривица.

Сада је међутим настао тренутак да се са Мађарском морају пречистити рачуни. Не може се даље трпети да Мађарска стално изазива и непрекидно нарушава европски мир. Садашњи властодршци Мађарске немају моралне квалификације да им се може поверовати и са њима сарађивати у лојалној међународној политичкој сарадњи. Претседник мађарске владе генерал Гембеш умешан је у аферу скривања убица немачког министра Ерцбергера а сем тога је и он узимао учешћа у ревизионистичким акцијама и агитацијама. Мађарски министар иностраних послова пак, Кања познат је још из ранијих времена када је као високи чиновник некадашњег аустро-угарског министарства спољних послова у Бечу водио нечасну борбу пун мржње против Србије. Ти и овакви људи држе данас власт у рукама у Мађарској и они гурају мађарски народ у пустиловну спољну политику, која ће неминуовно донети Мађарској велику несрећу.

Мађарски народ треба да отвори очи и добро да промисли куда га воде Гембеш и

његова влада. Мађарска срља у опасност од које га неће моћи спасти нико, ако се за времена не ослободи оних властодержаца који га заводе у зло.

М.

Можемо ли и смемо ли заборавити?

Јерихонске трубе светске јавности објавише: „Југославија је добила сатисфакцију“, а београдска штампа доноси: Југославија је задовољена са решењем у Женеви.

Друштво народа је учинило своју дужност и спасло свој међународни ауторитет.

Мађарска се вели, у Женеви обвезала да се одриче ревизионистичке политике. А у исто време мађарски министар спољних послова Кања даје изјаве новинарима, у којима изрично вели: да се Мађарска никада не може и неће одрећи ревизионистичке политике.

А једна грдна, не несмотреност, већ директна провокација се спроводи путем мађарског радија, који на један опскуран начин изврше право стање ствари, те иде тако далеко у безобзирности, да ни најмање не зазира, од поштене светске јавности, која је посвећена у све танчине ствари и догађаја, који су се ово дана одигравали у Женеви.

Када мисаони човек упореди садање држање данашње званичне Мађарске, са држањем обесних и опијених мађарских војних јединица из 1914 те године, које су ушле у питому Мачву и починиле она неопisivа зверства, над незаштитеном децом и женама, тек онда може да добије јасну слику о култури и цивилизацији власника Јанка писте и других сектора, где се спремао марсељски атентат на Блаженопочившег Краља Александра I. Ујединитеља.

Пре неки дан је београдско „Време“ донело језовите призоре, које је сликар Бодарић израдио по казивању страдалника и мученика из питоме Мачве, где је мађарска солдатеска оргијала и са сатанском насладом растрзала, кидала и вешала нашу недужну нејач, а новинар Бора Кесић је у истом „Времену“ описао многобројне страховите и језовите примере дивљаштва и најобичнијег разбојништва, која је вршила пуста и обесна солдатеска Арпадових дивљих хорди, које су се нажалост називале регуларном војском једне назови културтрегерке, као што је била покојна Аустро-Угарска монархија.

Да су ови грозни примери истинити, најбоље сведочи још

и то: да је пок. Димитрије Туповић, један од најистакнутијих вођа србијанских социјалиста, који је уживао леп глас у социјалистичкој интернационали, као четни командир код Лаза-ревица на положају Врпчије брдо, видећи страхоте а да би заштитио незаштитену нејач, која је бежала испред подивљалих радничких хорди, са својим војницима чинио херојске напоре да задржи од надирања дивљаке и на томе је месту положио свој драгоцен живот у одбрану слабијих и незаштитених.

Па када све то знамо, па када нам је та језовита слика пред очима, у живој успоени, онда се морамо запитати: „Зар мађарски министар спољних послова Кања, који је био стилзатвор ултиматума Србији у 1914-ој години, мисли да смео и можемо заборавити све оне грозоте, које је нашем народу нанео тај културни и цивилизовани народ, који је на својој територији припремао марсељски атентат?“

Зар Кања мисли да је Друштво народа ревизионистичка лутка, која ће своје закључке негирати за вољу његову и његових верних пришипетља, који се на рачун обмана и одржавају на власти.

Југословенски народ и да хоће да заборави, не може и не сме да заборави — јер ће гробови сами проговорити.

ДАН СОКОЛСКОГ ПОСТА

Соко Југославије месец децембар о. г. прогласио је за месец соколског братства, које треба да дође до пуног изражаја у акцији соколског милосрђа.

Док је Први Децембар, као дан државног и соколског празника, био посвећен одавању поште сени Блаженопочившег Краља Александра I. Ујединитеља, као и израз верности и оданости Младоме Краљу Петру II, те су тога дана прикупљани прилози за „соколско срце“, који су намењени у социјалне сврхе — за помоћ сиромашној и невољној соколској браћи; дотле је седамнаести децембар о. г. оглашен за дан соколског поста.

17 децембар, као дан рођења Блаженопочившег Краља Александра I. Ујединитеља, погодан је за дан соколског поста, тим пре, што ће тога дана своје оброке јела и пића соколи свести на најнужнију меру; како би на тај начин постигли што већу уштеду на издацима на јелу и пићу, те би се на тај начин стварале обилате уштеде у готовом новцу, који би се прилози предавали соколском друштву за „Социјални фонд

Витешког Краља Александра I. Ујединитеља“.

Ову последњу племениту акцију почело је да приводи у дело Соколско Друштво у Шапцу, па је у ту сврху издало и проглас на своје чланство.

Ми верујемо, да ће ова племенита акција се пресадити међу сва соколска друштва у Југославији, да би се остварио „Социјални фонд Витешког Краља Александра I. Ујединитеља“.

Још увек нема новаца

Ма да смо у више махова скретали пажњу нашој градској управи, на то, да посвети што већу пажњу незапосленим радницима, т. ј. да им пружи могућности да у овим тешким данима дођу до зараде, ипак те сиромаше свакодневно виђамо пред општином где чекају узалуд.

По среди је сигурно онај врло једноставни и прости разлог: „Нема новаца“.

Па када ствар тако стоји, онда би тим сиромашним људима требало објаснити и рећи: да не чекају узалуд и да не зебу на овој зими.

То бар није тешко, када је већ тешко набавити новаца за јавне радове и за упослење наше недужне сиротиње.

Па и поред свију тешкоћа са мало више воље и више труда, ми верујемо, да би градска управа могла створити могућност да јавни радови не замру сасвим и да се бар један извесан део радника запосли у времену када је најтеже сносити немаштину.

Из нас говори чист осећај према незапосленима, па би било право, да су тим и таким осећајем прожети и они, који су за то највише позвани.

ДА ЛИ ВНАТЕ,

ДА КЊИЖАРА

„СЛАВИЈА“

има све савремене КЊИГЕ?

Све у своје време

У овој години имали смо прилике да видимо, да се преко целог лета врло мало, и готово ни мало није зидало и зграде подизале.

Међутим, када је наступила јесен, видели смо да се почело са изградњом неколико повећих зграда.

Ово нас је, морамо признати зачудило и нисмо себи могли да протумачимо овај начин рада.

Нисмо могли да нађемо правог разлога; зашто се читавог лета чекало и јесен дочекала и тек тада почело са градњом зграда.

Неки нам тумачише, да је по среди чиста спекулација. Наиме, у несезони градње зграда, материјал је јефтинији а и радна снага је јефтинија.

Ако је ово тачно, онда и градитељи и власници зграда су по нашем мишљењу на погрешном путу, с тога, јер заборављају, да се сваки посао ради у своје време.

Зграда која се зида у невреме, не може бити онакова, као зграда што је грађена у своје време. Па није ни чудо, што су многе нове зграде влажне и нездраве за становање.

Треба стати на пут...

Врло би било наивно мишљење да је са похватаним терористама са Јанка Пусте све ликвидирано и да њих нема више. И када би се издали и они остали сакрити и заштићени, још би их било у свима друштвеним редовима. Разне вести које омаловажавају нашу државу шире се годинама кроз народ муњевитом брзином. Душмани које корупција још у већем степену већ по њима обсеђеним није поштедела, до-стављају сличне верзије а други наивнији примају их као готову чињеницу и препричавају даље немисливи ништа ала.

Тима нама, међу нама измешаним терористама ништа није добро што год је потекло из престонице крвљу својих синова натољене земље. Они величају душмане, узвисују њихову културу (која је по зверствима већ доказана) омаловажавају и иронизирају све наше подвиге. Но међутим несметано вуку себи све привилегије од којих могу доћи до користи да и даље могу на туђ рачун расипно и луксузно живити и несметано и даље осуђивати све оне који им те благодати пружају. Зар такови да су позвани да тешку тековину несметано разарају, коју су борбу само из прикрајка посматрали и чули. Зар могу издајце и плаћеници осуђивати оне који би и крај сећања на страшну ратну прошлост свој живот увек за Отаџбину своју жртвовали? Зар да им се и даље оставе лажне и лицемерне кринке и слободу погубног рада за народ и државу.

Крајње је време да се такима стане на пут а не гује присојкиње у недрима гријати. Ко не воле ову државу и народ нека иде онима које толико уздижу и хвале. Не треба им дозволити да својим терористичким отровом трују наиван свет по селима и градовима. Ко су ти душмани? На то је тешко одговорити. Пажљиви су, пусте свој отровни жалац тамо где знају где им опасност не прети. Довољна им је једна лажна потвора па да после триумфују чујући је увеличану. То је то терористичко вјерују за које мисле да је моћно да равори родољубиво веровање у херојске величине једне напаћене и витешке нације. И кад су мислили пољувати ту веру мученичка смрт Владаоца пресекала је нит тих страшних интрига и народ је увидио најплеменитије жртве привете за његово добро. И он цео уједињен и сложен клечи крај гроба Витешкога Краља и моли се за Њега и за све оне жртве зверски убијане и мучене у великој својој крвљу и њиховим патњама створеној Отаџбини у којој треба сунце будућности лепше и светлије да сине. А то ће бити када се торови изчисте од погубних елемената а трутови и паразити из кошница пуни вредних пчела — за службених, несребичних и савесних радника.

* Отворена је јорганџијска радња у Новом Саду, Пашићева улица број 19. ЗОРКА МИЛИЋЕВА.

Зар још и данас?

Знамо и познато нам је, да по свима државним и самоуправним звањима су извешене табле са натписом: „Говори службеним језиком“.

Па ипак и поред тих званичних опомена, нађе се и таквих службеника, који их не само не фермају, већ их директно изигравају.

Тако на пример, у нашем економском звању и градском чуноводству, постоје неке чиновнице које ни дан данас не говоре званичним језиком, већ странке предусрећу, са мађарским језиком, иако странкама је тај језик не само непознат, већ и непотребан.

Ако у нашем граду има и таквих службеника, који кроз читаву деценију нису научили званични језик и да са њиме саобраћају са публиком, онда је то заиста жалосна чињеница, преко које се не може и не сме ћутке прећи.

Ћутало се доста, а још више кроз прсте гледало. Даље не може и не сме ићи.

Ко незна и не поштује наш званичан језик, тај није достојан службеничког места. Ми имамо масу наших незапослених интелектуалаца, који једва чекају да дођу до службе и намештења.

Једном морамо бити на чисто са лицима, која се не придржавају званичних прописа и не придржавају се званичних наредба.

У данашњици само луд може бити задушна баба, и да оваковој безочности може гледати кроз прсте.

Тек-тек да се зна

Хвала богу, после толико времена хотел „Слобода“ у Новом Саду, прешла је у руке југословена г. Ђоке Дунђерског, фактичног њезиног власника. Та нас је чињеница као праве националисте развеселила. Али у исто време нас је, морамо признати и растужила. Наиме, када смо видели: да је „Слобода“ само гавду изменила, али већина персонала је остала нејугословена, иако смо и ту очекивали знатну промену.

Од како су наступили хладнији дани са ветром, изгледа нам, да градска управа слабије води рачуна о чистоћи града. Ако градска управа сматра ветар за свога помагача у чишћењу, онда нека јој је свака част и чест, те јој немамо шта приговорити.

Нацрт закона о банкама.

Удружење банака у Београду израдило је нацрт закона о банкама и предало га Министарству трговине и индустрије на проучавање. Закоски нацрт снабдевен је потребним коментаром. Сличан предлог послала су Министарству трговине и сва остала банковна удружења у земљи. Из Београда се јавља, да ће бити одређена посебна комисија стручњака за студију ових нацрта, у којој ће бити заступани и претставници банака из целе земље.

У славу и помен Бесмртника

Широм простране нам велике и недељиве Отаџбине Југославије одржавају се комеморативне седнице и приредбе у славу и помен Бесмртника Краља Хероја, Краља Мученика Александра I Ујединитеља.

У томе погледу и наш Нови Сад предњачи, као стара Атина српства.

Национална удружења из Новог Сада приређују у недељу, дне 16 децембра 1934 год. у великој дворани хотела Слобода у 17 (5) часова Комеморацију у спомен Блаженопочившег Витешког Краља Александра Првог Ујединитеља и народно-одбранбену манифестацију за неослобођену браћу под туђом влашћу и пале жртве за југословенску идеју.

Комеморативни програм:

I. део

1. Свечана седница Акционог одбора новосадских националних удружења;

2. Музичко друштво са мешовитим хором пева „Свјати Боже“ од Христића.

3. „Нашем Мртвом Краљу“, рецитација од Рикарда Каталинића-Јеретова;

4. „Посмртни марш“, свира Соколска фанфара;

5. „Песма Погажених“ и „Неумрлој Четворици“, рецитације;

6. „Предобри Боже“, истарска химна од Матка Брајше-Рашана, пева мушки хор друштва „Истра“;

7. „Мажурано моја“ од Р. Каталинића-Јеретова, рецитација;

8. „Синоћ Иве“ народна песма из Истре, пева мушки хор друштва „Истра“;

9. „Порука Владимира Гортана“, рецитација;

10. „Триглав“, пева мушки хор друштва „Истра“.

II део:

„Нада Истре“ од Звонимира Шкалка“, национални позоришни комад из живота наше патничке браће у Истри, изводе чланови друштва „Истра“.

Улаз на Комеморацију је бесплатан. Добровољни прилози и овом приликом примаће се за подизање Споменика Блаженопочившем Витешком Краљу Александру Првом Ујединитељу и за акцију „Народно-одбранбеног дана“.

Сестре и Браћо!

Акциони одбор националних друштава у Новом Саду позива сва патриотска друштва, корпорације и установе, као и остало поштовано грађанство, да изволе сви до последњег доћи на ову Комеморацију и народно-одбранбену приредбу, те да тако и овом приликом заједнички манифестујемо љубав, слогу и братство, а уједно да подигнемо глас протеста против свих угњетача, насилника и непријатеља југословенског народа.

Ми Вас позивамо, да тога дана окитите ваше домове тужним црним заставама, а увече да ваше прозоре и излоге осветлите, јер ће после одржане Комеморације, из хотела

Слобода поћи кроз град свечана поворка (улицама Краља Петра II, Подштанском, Краља Александра) и то око 1830 часова. Поворка долази до Дома Трговачке Омладине, где се зауставља те са оног балкона, на коме је последњи пут Нови Сад поздрављао свог Витешког Краља Александра I Ујединитеља. Акциони одбор, ће после одржаних говора и завета, донети своју резолуцију, а затим ће се поворка мирно разићи.

Верујемо, да ће национални Нови Сад и овом приликом манифестовати своју високу националну свест.

Акциони Одбор.

Да ће ова приредба у сваком погледу имати врло великом успеха, у то не може нико сумњати, тим пре што је приход намењен за подизање споменика Блаженопочившем Краљу Александру I Ујединитељу.

Више надзора над децом

Дете је као и дивља шибљика, коју ако пустимо да се развија по својој слободној природној вољи, без неге и заштите од елементарних непогода; она никада неће бити равна у сваком погледу, оном младом дрвету, које се негује, поклања му се пажња и подупире се читавим стубовима.

Тако исто и деца, која се остављају вихорима улице, она се повијају тамо и на ону страну, на коју је вихор улице буде одбацио.

У нашем граду имамо велики број деце, која су под разним стицајима околности одбила се од домова својих родитеља. А има и таквих жалосних случајева, где су она просто одбачена од родитељских домова.

На жалост има и таквих случајева где родитељи своју малолетну децу, шаљу по поштом локалним да продају тобоже цвеће и друге безвредне ствари, иза које се продаје скрива вештачко просјачење за рачун родитеља, која их обично негде скривени на улици очекују.

И када све то знамо, видимо и пратимо, ни мало не треба да се чудимо, ако готово на сваком кораку сретамо децу, и то још неодраслу децу, како улицама пуше, кроз промукла грла говоре непристојне речи, од којих се сваки образован грађанин мора да гнуша.

Настаје једно врло болно питање: „какви ће се грађани створити од те деце улице?“ „Да ли ће држави, друштву и општој националној ствари таква деца моћи послужити?“

То су тако крупна питања, на која се не сму меродавни оглушати.

Све ово спада у социјално старање наше младежи, односно, наше националне будућности.

Са пуно права и оправдања захтевамо: да се деци улице посвети нарочита пажња и да се улици онемогући да она буде васпитач наше младежи, од које верујемо могу поетати корисни грађани.

Ово напомињемо за времена јер не желимо да моћ улице пуни робљашице.

Извори кризе...

Већ неколико година, свуд и на сваком кораку слушамо алокобну реч: криза.

Њу изговара сељак, трговац занатлија, индустријалац и свако живо биће тужи се на кризу и од ње страхује.

Чак од ње страхују и на њу се туже богаташи, који најмање за то имају разлога.

Сељаку хоћемо да верујемо да има разлога да се тужи на кризу, јер за последње време његови производи су знатно пали услед слабог извоза.

Значи, да данас сељак не може да буде онакав потрошач каква је некада био, а то најбоље осећају занатлије и трговци, а попут ових криза беспослице у најширим размерима погађа радништво, које је најмнобројнији а најбољи потрошач.

Па и поред свију недаћа, које су захватиле свет, криза се у овој и оноликој мери не би требала, не би се смела осећати, да у кризу није запало поверење и поштење.

Ово су два главна узрока, што је наш привредни и прометни живот изгубио ону живост, коју је некада имао.

Требало би тражити пута и начина, да се прокочи пут и подигне поверење, а попут овога би се васкрсло поштење, што би била два најефикаснија средства за радикално сузбијање и загушивању извора кризе, која се још и данас осећа у свима друштвеним слојевима.

Зашто се бећари не жене?

У београдској „Политици“ је отпочела кампања између жена и мушкараца о томе, зашто је настала криза склапања бракова и разумљиво је да је завршена са узајамним пребацивањима. Људи су пребацивали женама, а жене људима, навађајући разне узроке, али нису наведени прави и најглавнији узроци. Узроци не леже само код људи и код жена, него још више у самим друштвеним приликама, у склоностима данашњице. Нема сумње да су се после рата жене и људи изменили и да су морални појмови друкчији после рата него пре рата, али и друштвене прилике су куд и камо измењене. Изувезши људе богате по рођењу, сви остали људи су принуђени да радом привређују, па било умним или телесним радом, нису у стању да се данас ожене рано, него то остављају касније, када створе екзистенцију. Екзистенција данас није сигурна и стална. Чиновници јавни и приватни стрепе да не буду редуцирани или да за какву најмању ситницу не буду отпуштени. Плате су бедне још увек. Жене у јавној служби изгубе удајом скоро половину своје редовне плате. Приватни чиновници још су мање сигурни у приватним предузећима, јер им прети редуција плате, растурање предузећа, банкротство предузећа или фирме, отпуштање из службе ради уштеде итд. Са трговцима, занатлијама стоји још горе. Услед кризе један за другим пропадају и боје се и помисли да се ожене, пошто же-

лидба, с обзиром на данашње законодавство законом обавезује мужа да издржава жену, децу, према његовом друштвеном положају, док жена није законски обавезна да издржава мужа, него само децу. Муж нема дисциплинско право над женом. Ако рецимо према жени поступи као према деци и примени према њој дисциплинске мере — батине, овог тренутка жена има право да га напусти и да се од њега разведе, а он зато има да испашта целог века и да јој плаћа месечно издржавање до њене смрти или док се неки други мушкарац не смилује на једног бившег мужа те се ожени са његовом бившом женом, сада распуштеницом. Жена има право на половину плате мужевљево и ради издржавања жене може се до половине плате ставити мужу забрана.

Истина, закон вели да је муж глава породице, али то је више морално признање него какво право. Када су муж и жена равноправни у браку и муж нема дисциплинско право над женом, нема никаквих санкција законских којима би могао остарити то старешинство у кући, онда је свакако зак. расположење илузорно. Закон о браку жену фаворизује и то у интересу државе, да би се очувала породица од пропасти и да се деца рађају и васпитају као будући грађани једне државе. Међутим што се тиче грађана, тај разлог отпада, јер данашње грађанке — госпође — имају једно или ниједно дете, пошто се чувају да пре времена не увену, да не изгубе линију, да би могле на деци уштедати за њихово лично уживање и за помодно одевање. Жене су робови моде. Жена није дужна мужа издржавати ни у болести, јер закон није донео никакво расположење о томе. Ако напусти болесног мужа он може тражити само развод брака због напуштања. Међутим муж због једне грубље увреде према жени по закону је кривац и ако му то жена не опрости него га напусти, дужан јој је плаћати издржавање. Како год тумачили закон о браку он мушкарца просто зареби у браку. У браку муж са женом дели права, јер жена добија положај и име мужа, осигурава своју екзистенцију, има право на половину заједничке тековине и т. д., а дужности муж удвостручава, пошто мора и жену и децу да издржава и да испуњује све остале обавезе према друштву и држави. Додајмо к томе да жене схватају еманципацију у „ослобођењу“ од мушке „тираније“. лумпују, пуше, коцкају се, баве се спортом, гимнастиком, а рад око деце и у кући сматрају за понижење и простоту, а нерад као знак отмености, онда чак да видим тог хероја, који би се данас усудио да се ожени.

Најаад и фамозни мираз мора муж вратити жени ако дође до развода брака, па без обзира чијом је кривицом разведен брак. Брак може бити разведен на пр. кривицом женином што је она једнострано напустила мужа и нашла другог мушкарца, али она зато има права да законским путем тражи патраг

њев мираз. Према томе мираз не прелази никада у својину мужа, као што се то често погрешно мисли. Зато ће бећари радије плаћати бећарски порез него што ће се оженити.

Контрола таксе из Тбр. 34

Министарство финансија издало је под бр. 93966/III од 14 новембра 1934 године следећи распис:

Дирекција ће преко пореских управа одмах проверити, да ли поједине радње, које по специјалном одобрењу овог Одељења саме лепе и виште таксу на рачуне и томе слично, по т. бр. 34 таксене тарифе ове рачуне уредно таксирани издају. Ову контролу обавиће пореске управе под личном одговорношћу шефа управе и ако се ма у једном случају констатује, да нека радња не издаје таксирани рачуне, управа ће одмах предузети законске мере и о томе Одељење пореза извести, да би се дато одобрење повукло.

Р. ТЕОФАНОВИЋ
НОВИ САД
Краља Петра ул. 15
PHILIPS SERVICE

Велики избор најновијих модела.
Услови најповољнији
Преоправке и оправке апарата.
Велики избор сијалица

за Радио и осветлење

ПОЗОРИШТЕ

За самоодржање

Данас у суботу у 8 часова увече, глумци трупе Друштва за српско народно позориште играју у сали „Хабаг“, „Жена са три мужа“. Сутра пак у недељу у 3 часа по подне играју исти комад.

Увече у 8 часова играју „Жена сатана“

Цене су знатно снижене, тако да ове претставе могу посетити и најшири слојеви.

Ове претставе глумци трупе за Српско народно позориште дају у својој сопственој режији; јер услед нерегулисаног стања у самом Друштву за српско народно позориште, читава трупа се налази у овим данима, не на расположењу, већ на улици.

Овај корак и напор глумаца је сламка за којој се хватају за своје самоодржање.

Зато их грађанство, а нарочито позоришна публика треба што обилнијом посетом да помогне.

Тражимо

за продају новог патентног шлагера који се лагано продаје, спремног и марљивог месног заступника у Новом Саду, који има везе са канцеларијама, трговцима, адвокатима, банкама, хотелима, лекарима и т. д.

Зарада просечно Д. 100- дневно.

Само озбиљна и рутинирана господица нека се јаве под 39179 на Публицитас, Загреб.

Новосадске вести.

— Саопштења Удружења Трговаца за град и срез новосадски. Акциони Одбор Новосадских Националних Удружења упутио је писмену молбу нашем Удружењу да позовемо наше чланове да у недељу 16. о. м. на вече оставе своје излоге отворене, да их украсе сликом Покојног Краља Александра I, превучене првином, цвeћем и зеленилом, са запаљеним снећима, пошто ће тада проћи новосадским улицама свечана и тужна поворка, у којој ће увести учешћа сва новосадска патриотска друштва, установе и грађанство. Умољавамо Вас да поступите у смислу ове молбе, како би ова тужна свечаност, која се на сличан начин чини тога дана у целој Краљевини, буде што импозантнија и свечанија, а 17 децембра 1934 године, с обзиром на наредбу Министра Трговине и Индустије могу трговачке радње у понедељак 17 децембра о. г. бити целога дана отворене.

— Нов лист у Новом Саду. Како смо извештени из поузданог извора, Четничко Удружење у Новоме Сглу ускоро покреће свој лист. Лист ће излазити једанпут недељно. Засада нам је немогуће рећи како ће се лист звати и у каквом ће формату излазити.

Објава. Градско поглаварство даје на знање, да су у смислу §§ 122 и 143 закона о град. општинама од 1934 год. почев од 11 дец. код гр. рачуноводства на 8-дневни јавни увид изложени са извештајем гр. поглаварства закључни рачуни градске домаће благајне, пожарне установе, канализационог фонда као и творнице плина, фонда основног иметка, сиротинског фонда, мировинског фонда, фонда од такса на забаве и биоскопе, фонда од такса дозвола за становање, фонда за потпомагање напуштене деце изнад 7 година, фонда за одржавање санитарског аутомобила, фонда за потпору породицама сиромашних војника обвезника на служби у војној сили, благајне административног депозита, благајне депонованих спорних станарина, општинске припомоћи, закладе Леополда Гукера, закладе споменика 1848—49 и инвалидског фонда за 1933 год. Упорављају се чланови ове градске општине да своје евентуалне примедбе у погледу закључних рачуна могу предати код гр. поглаварства у року од 8 дана по дану истека објаве.

— На знање. Услед опште народне жалости, ове године нећу славити своју Крсну славу Св. Николу. — Душан Чампраг уредник и власник листа „Нови Сад“.

— Забаву са играчком, на дан 16 децембра приређује спорт клуб „Раднички“ у сали Радничке Коморе на Булевару Краљице Марије. Програм ове забаве је одабран и састоји се из више соло сцена и једног шаљивог позоришног комада. За време играчке биће шаљива пошта и америкашки затвор. Почетак је забаве у 8 и по часова, а улазница је добровољни прилог.

— Новосадски ногометни потсавез је одлучио да се одложе до пролећа 1935 године све првенствене утакмице првог разреда, које до данас нису одржане, из разлога, што се у зимској сезони не могу постићи они реални резултати, који се изискују од утакмица за првенство потсавеза.

— У пажњу! Скрећемо пажњу наше читалачке публике на данашњи летак (уметак) у нашем листу „Нови Сад“, у коме угледна новосадска трговина ципел „АСТРА“ препоручује своју добру и јефтину робу.

ПРОДАЈА РОБЕ

Потписани управитељ стечајне масе Сатлер Евгена из Новог Сада овим објављује, да ће услед закључка новосадског окружног суда бр. Ст. 42/1934 оферталном лицитацијом продати цело робно стовариште дужника, које је уведено у пописнику под ред. бројем 1-642 (разна свилена роба, штофови и т. д.) ан блок најбољем нудиоцу.

Писмене понуде имају се доставити управитељу најкасније до 24 децембра 1934 год.

Најбољи понудиоц добиће робу тек по накнадном одобрењу управитеља. Куповна цена има се по примитку робе одмах положити на руке управитеља.

Ближе информације могу се добити од управитеља дневно од 3—4 после подне. Футошки пут 13 први спрат.

Нови Сад, 14 децембра 1934.

Др КЕНИГ ЈУЛИЈЕ
адвокат.

Извршни број 530/1932.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу § 102 зак. чл. 60 из 1881 год. објављује, да ће услед решења окружног суда у Новом Саду донесеног под бројем 303 из 1932, у корист тражиоца извршења Љубљанске Кредитне Банке из Новог Сада, (кога заступа Поповић Љ Јован адвокат из Новог Сада) против извршеника из Новог Сада за наплату 33.100 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари пописане у записнику о пленидби под бр. Гв. 12583/1932 и процењене на динара 35.110—, и то: огледало, ормани, столови, штендери, пећи, писаћи стол, орман за књиге, фотеље, радио апарат, тепихи, клавир, слике, тоалет огледало, отоман и шиваћи stroj.

Јавна ће се дражба одржати на дан 21 децембра 1934 у 3 часа после подне у Новом Саду у стану овршеника, Змај Јовина улица број 10.

Заплењене покретности на основу § 230 овршног закона из 1930 год. неће се продавати испод $\frac{1}{2}$ процењене вредности.

Нови Сад, 21 новембра 1934.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршитељ.

Штампарија Душан Чампраг и друг
Нови Сад, Краља Петра улица 3.

ДА ЛИ ЗНАТЕ?

Да ли Вам је познато да у ново-отвореној мануфактурној трговини код

Браће Вардић „Змај“ — Нови Сад

Краља Петра ул. бр. 24 можете пазарити сву мануфактурну робу јефтиније него ма где на другом месту.

Многи су се већ уверили да се код

Браће Вардић „Змај“, Нови Сад Краља Петра 24

заиста најбоље и најјефтиније може пазарити па зато и Ви у Вашем интересу отидите у ново-отворену радњу код

„ЗМАЈА“ Н. САД, Краља Петра 24 — Филијала Србобран

ЧОВЕЧЕ НЕ ЉУТИ СЕ!

и све друге друштвене игре на југословенском језику у највећем избору добиће те код:

„Великог Парнског Магазина“, Нови Сад.

Специјална радња „РУКАВИЦА“

из Јеврејске улице бр. 9 преселила се у Краља Александра ул. бр. 13 (пored Градске Штедионице). Има велики избор лепих и јефтиних Божићних дарова.

АПОЛО

16 децембра 1934

Кућа Ротшилд

историјски филм

у главној улози:

Георг Арлис и Лорете Џонг
Претставе у 3, 5, 7 и 9

Извршни број 216/1934.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бројем И. 2403/1934, у корист тражиоца извршења Пере Јанчинића из Новог Сада, (кога заступа Поповић Јован адвокат) против извршеника из Новог Сада, за наплату 3875 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гв. И. 2403/34 и процењене на динара 20.000 и то: три нова звона.

Јавна ће се дражба одржати на дан 18 децембра 1934 године у 11 часова пре подне у Новом Саду, Ђуре Јакшића улица 16.

Нови Сад, 12 новембра 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

ДРВО-УГАЉ-КОКС

Д. Бјелић Н. Сад
Шtrand пут-Телефон 31-44

Зашто да Вас муче и да Вам досађују Ваши несретни жуљевни! Набавите још данас за 10 динара одлично опробано сретство из ДРОГЕРИЈЕ ХИГИЈЕ КОСТА ЖИВОЈНОВИЋ Новисад Трг Ослобођења број 2 и Булевар Краљице Марије.

ЗА ИЗДАВАЊЕ

у Краља Александра ул. бр. 19 један локал са порталом, две собе са претсобљем подесне за адвокатску и друге канцеларије.

Извршни број 209/1933.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102. зак. чл. 60. 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бројем 3446/1933, у корист тражиоца извршења Старатељства Срп. Православне Гимназије из Новог Сада (кога заступа Др. Моч Александар адвокат из Н. Сада) против извршеника из Н. Сада за наплату 2400 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гв. 3446/1933 и процењене на д. 15.000 и то: разне машинерије.

Јавна ће се дражба одржати на дан 28 децембра 1934 у 11 часова пре подне у Новом Саду, Јована Суботића улица број 6.

Нови Сад, 29 новембра 1934.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.